

keraz erderaz bezain ondo ez dakila geitzen baldin badiogu, sekulako ajolagabe-
keria sortzen da). Batuaz letzen dedanero, onexezaz jabetzen naiz:

la-ia ez dago H'rik bageko esaldirik. Txoro zailtasun oiek orain-da-betiko ken-
du bearko lirake. Nere eskuko beatez konta nezazke H jartzen dakiten nere
adiñeko gazteak. Zer esanik ez gazteagoak diranak. Oso erreza bait da H jar-
tzen alegintzeko itza artzea, oso erreza HB idazten, baiña gero iñor gutxi saia-
tzen da "H"arekin.

"H" a dala-ta, aberri onetan euskeraz ondoena itz-egiten dutenak baztarto
dituzte. "H"rik jartzen ez duana "analfabetoa" da, eta orren aurka doana, euske-
raren (edo "euskAraren", egoaldeko progreek esan eta besteoi esan-arazten
diguten modura) "kontra" onen doa.

Batzuek eskubitartzat artuko naute; oieri bi azalpen eman nai nizkieke:

Lenen gauza, politikak ontan ez luke berezikeririk sortu bear. Bai eskubitarrek,
bai ezkertarrek, danek egin bear luteke euskeraren aldeko lana.

Bigarrena, beste lurralde batzuetan, ezkerrek geienetan izkuntzan enparatuan
edo sobran zeuden gauza batzuk kendu izan ditu. Errusia'n bertan ere, esaten
ez zan izki bat kendu zuten, bearrezko ez ziran zailtasunak kentzeagatik.

"H" kentzeagatik ez degu uste bear izkuntza gaitzetik sendatuta dagoanik,
baiña bai pozkida eta aurrerapide ederrak ekarriko litukeala. Arnasa eman gene-
zaioke erdi itoka dabillen euskerari.

Izan ere, iparrekoek ere "H"ak beren modura jartzen dituzte, ez batuak dioan
bezela.

Asier Etxaburua, "Ametsaundi"

17 urte

